

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΛΗΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΙΑ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1881

ΑΡΙΘ. 160.

Συνδρομή ετησίαν εν Ελλάδι Δρ. 1.
 Εξωτερικῶν 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
 'Εν ἑσφ. Αἰόλου ἀριθ. 39.

Εἰς οὐδέναν πλὴν τῶν τακτικῶν ἀναποκριτῶν, στέλλεται ἡ Ἐφημερίς τῶν Παιδῶν ἀνευ προπληρωμῆς.

ΚΑΡΧΑΡΙΑΙ.

Ἡ οἰκογένεια τῶν Καρχαριῶν περιλαμβάνει διάφορα γένη καὶ εἶδη; ἅλα σαρκοφάγα πολλά τούτων φθάνουσι εἰς μέγεθος 35—36 ποδῶν. Εἶναι δὲ ζωα τολμηρὰ, ἰσχυρὰ, καὶ ταχύποδα, καὶ εἶναι εἰς τὴν θάλασσαν ὅτε ἡ τίγρις εἰς τὴν ξηρὰν προσβάλλουσι δὲ ἔχει μόνον μικρότερα εἶδη θφαριῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς φαλαίνας, τύκτοντες αὐτὰς διὰ τῆς ὀφθαλμοῦ.

Ἀνομοίως δὲ πρὸς ἄλλα ὄψαρια οἱ καρχαρίαί ἔχουσι τὴν ἄνω διαγώναν πολὺ προέχουσαν τῆς κάτω, ὥστε τὸ σῶμα; ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα, ἀνοίγει; οὐχὶ πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, ἀλλ' ὑποκάτω τοῦτο εἶναι ἀγαθὴ προμήθεια τῆς φύσεως, διότι πρὸς σύλληψιν τῆς λείας ἢ τῆς τροφῆς αὐτοῦ θ καρχαρία εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ γυρίσῃ ἀνάσκελαι; τοῦτο δὲ δίδει πολλάκις καιρὸν εἰς τὰ καταδιωκόμενα ἀπ' αὐτῶν νὰ διαφύγῃσι τὸν κίνδυνον κύνες καὶ ἄνθρωποι προσβληθέντες ὑπὸ καρχαριῶν, δι' ἐπιτηδεῶς κινήματος κατὰ τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἐστρέφετο θ διώκτης των, κατώρθωσαν νὰ διεκφυλῶσι τὸν θλιβρὸν. Τόσην ἰσχυρὴν ἔχει τὸ δάγκασμα τῶν ἀνεπτυγμένων καρχαριῶν, ὥστε δύνανται ν' ἀποκόψωσιν ἐν μέλος τοῦ ἀνθρώπου δι' ἑνὸς μόνου δαγκασμάτος!

Καρχαρίασ συλληφθεῖς δι' ἀγγύστρου.

'Ἄλλ' ὅμως ἔχουσι καὶ οἱ καρχαρίαί τοὺς ἔγχροὺς των, ἐνώπιόν των ὁποῖων τρέμουσι, ὅπως τὸ κουνέλι ἐμπροσθεν ἄφρων. Οἱ θανάσιμοι οὗτοι ἔγχροί των εἶναι αἱ χελώναι, εἰς τὴν ἐμπάνσιν θ' αὐτῶν οἱ καρχαρίαί γίνονται ἀφαντοὶ ἀλοῖμονον δὲ εἰς τοὺς ὄσιαι πισθῶσιν ἀπ' αὐτῶν ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ κατακομματιάζονται.

Οἱ καρχαρίαί ἀκολουθοῦσι πολλάκις τὰ πλοία καὶ τὰ ἀτμόπλοια ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἀρκοῦμενοι εἰς τὰ περιστεύματα τῶν φαγητῶν, τὰ ὅποια ῥίπτονται εἰς τὴν θάλασσαν ἐὰν δὲ συμβῇ νὰ πύση ἔνθρωπος τις εἰς τὴν θάλασσαν τότε ὁ θάνατος αὐτοῦ εἶναι ἀφεύκτος.

Οἱ ναῦται πιστεύουσιν, ὅτι οἱ καρχαρίαί προαισθάνονται τὸν θάνατον; ὁσάκις τις εἶναι ἀσθενής εἰς τὸ πλοῖον, ἀκολουθοῦσι μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θέλωσιν εὐαχθῆ, ὅταν ἀποθάνῃ καὶ βιβθῇ εἰς τὴν θάλασσαν!

Ἐκ τῶν ἀκολουθούσων τὰ πλοία καρχαριῶν συχνάκις συλλαμβάνονται τινα; δὲ ἀγρίστρων προσδεδεμένων εἰς ἰσχυρὰν σχοινίον, ἢ καὶ λεπτήν ἄλυσιν, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα, ἀφροῦ δὲ ἀνασπῶσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος; ἢ πρῶτη φροντίς των ναυτῶν εἶναι ν' ἀποχωρίσων τὴν ἀνάν, διὰ πελέκειω, διότι δι' αὐτῆς δύνανται νὰ ἐπιφέρῃ κακίην πλῆρην εἰς τὸ σῶμα τοῦ εὐρεθέντος πολὺ πηλοῦ.

Ἄλλ' ὅμως ἔχουσι καὶ οἱ καρχαρίαί τοὺς ἔγχροὺς των, ἐνώπιόν των ὁποῖων τρέμουσι, ὅπως τὸ κουνέλι ἐμπροσθεν ἀφρων. Οἱ θανάσιμοι οὗτοι ἔγχροί των εἶναι αἱ χελώναι, εἰς τὴν ἐμπάνσιν θ' αὐτῶν οἱ καρχαρίαί γίνονται ἀφαντοὶ ἀλοῖμονον δὲ εἰς τοὺς ὄσιαι πισθῶσιν ἀπ' αὐτῶν ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ κατακομματιάζονται.

Ὁ Καρχαρίας γεννῶν οὐχὶ ὡς, ὅπως οἱ ἄλλοι ἔχθους, ἀλλὰ νεογνά, ἔχει κρέας ἀρκετὰ τρυφερὸν καὶ νόστιμον, τὰ δὲ πτερόγυια του μεταχειρίζονται πρὸς κατασκευὴν νοστιμοῦ ζωμοῦ. Οἱ Καρχαρίαὶ ἀπαντῶνται εἰς θάλας τὰς θαλάσσης ὅπως ὅμοιος ἐκεῖ ὅπου τὰ μικρότερα ὄφρια, ὡς λ. χ. αἱ βέγγαι ἐναποθέτουν τὰ ὄνα των, καὶ κλάνουν μετὰ ἀφανισμὸν εἰς αὐτά.

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ.

Μετάφρασις ἐλευθέρα
(ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

(Ἰδὲ προηγουμένον ἀριθμὸν.)

Δὲν ἔφθασεν ὅμως νὰ ἀπολαύσῃ ἐπὶ πολὺ τὸν εὐεργετικὸν ὕπνον, διότι ἡ γραιά Μαργαρίτα πλησιάζουσα, τὸν ἐκούνησε λέγουσα, «Ἐνύκτωσε πλέον» τὸ λοιπὸν σηκώθητι καὶ ἄφες με νὰ λύσω τοὺς πόδας σου.»

Ὁ Ἐρρίκος ὑπήκουσεν, ἀφοῦ δὲ τοῦ ἔλυσε τοὺς πόδας, ἔφερε σπόγγον καὶ ἀλειψε τὰς κνήμας καὶ τὰ μαλακία του με ὑγρὸν τι μαῦρον, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἀμφοτέρα τὸσον μαῦρα, ὅσον καὶ τὰ τῶν ἀθιγγάνων παιδιῶν, μόνον δὲ οἱ γαλανοὶ ὀφθαλμοὶ του τὸν διέκρινον ἀπὸ τοὺς συντρόφους του.

«Εἶσαι ἕτοιμος;» ἀντήχησε διὰ τοῦ σπηλαίου ἡ σκληρὰ φωνὴ τοῦ Μαυροθοδωρῆ.

«Μάλιστα,» ἀπήντησεν ἡ γραιά Μαργαρίτα.

«Ἐμπρὸς λοιπὸν,» ἔκραζεν ὁ ἀρχηγός. «Σὺ δὲ Ἐρρίκε ἔλα πρὸς ἐμέ, καὶ μὴ ἀπομακρυνθῆς ἀπὸ τοῦ πλάγι μου, ἄλλως, ἀφοῦ ἐπιστρέψωμεν, θὰ ἐπισκεφθῆς πάλιν τὴν σκοτεινὴν ἐκείνην τρύπαν!»

Τὸ ταλαίπωρον παιδίον ἔσπευσε πρὸς τὸ πλάγι τοῦ σκληροῦ του κυρίου καὶ πιάσαν αὐτὸν ἀπὸ τὸν βραχίονα, ἐπορεύετο με αὐτὸν πρὸς τὸ στόμιον τοῦ σπηλαίου.

Ἡ Μαργαρίτα ἠκολούθη ἔψιθύρισε δὲ εἰς τὸ οὖς τοῦ ἀρχηγοῦ, «Μὴ φέρεσαι σκληρὰ πρὸς τὸ παιδίον, διότι ἦτο πολὺ ἡσυχον καὶ εὐπειθές.»

«Περὶ τούτου θὰ ἴδωμεν ἀπόψε,» εἶπεν ἐκεῖνος. «Ἐάν φερθῆ καλῶς τώρα, θὰ ἦναι καλλίτερα δι' αὐτὸν εἰς τὸ μέλλον, καὶ δὲν θὰ ὀξύνεται τὸσον σιχνά. Ἀκούεις τί λέγω, παδί;»

Ὁ Ἐρρίκος ἔκουψε τὴν κεφαλὴν εἰς σημεῖον ὑποταγῆς, ἐνῶ συγχρόνως ἔβριψε βλέμμα ἔντρομον πρὸς τὸν τραχὴν ἐκείνον ἄνθρωπον, ὅστις ἠγάλλετο κατατρομάζων τὸ ταλαίπωρον ἐκεῖνο παιδίον.

«Λοιπὸν, ἔμπρός. Ἄς μὴ χάνωμεν καιρὸν, διότι αἱ νύκτες τώρα εἶναι μικραί.»

Οἱ Ἀθίγγανοι, δέκα πάντε τὸν ἀριθμὸν, ἔπεσαν πρόμυτα καὶ ἀνὰ εἰς ἐσθρῆ ἐπὶ τῆς κοιλίας του ἔξω τοῦ σπηλαίου, διότι ἡ ὀπή ἦτο τὸσον στενὴ, ὥστε ἄλλως

πῶς ἢ ἔξοδος ἦτο ἀδύνατος. Ὁ Ἐρρίκος ἐμμήθη τὰ παραδειγματῶν, καὶ μετ' αὐτὸν ἐξῆλθεν ὁ ἀρχηγός, ἀφήσαντες εἰς τὸ σπήλαιον τὴν γραιά Μαργαρίταν καὶ τὰ παιδιὰ, τὰ ὅποια ἦσαν ἀκόμη μικρὰ καὶ ἀνίκανα πρὸς τοιαύτας νοκτερινὰς ληστορικὰς ἐκδρομὰς.

Εὐθὺς ἀφοῦ ὁ Ἐρρίκος ἐδρέθη εἰς τὸν ἀνοικτὸν αἴρα, ὁ Μαυροθοδωρῆς ἔβριψεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κάλυμμα, τὸ ὁποῖον ἐσκέπασεν ἐντελῶς τὸ πρόσωπόν του, ἔπειτα τὸν ἔλαβεν εἰς τὸν ὄμῶν του διότι αἱ λησταὶ ἐλάμβανον πᾶσαν προφύλαξιν ἀναγκαίαν νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Ἐρρίκον ἀπὸ τοῦ νὰ γνωρίσῃ τὴν ὁδὸν πρὸς τὸ σπήλαιον ὥστε ἐάν ποτε συνελαμβάνετο ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, νὰ μὴ δύναται νὰ προδώσῃ τὸν κρυψῶνά των τούτων. Μετὰ πορείαν ἡμισίας ὥρας ἔφθασαν εἰς τὸ ἄβρον δάσους τινός ὁ Ἐρρίκος τότε ἐπέθη πάλιν ἐπὶ τῶν ποδῶν του, τὸ δὲ κάλυμμα ἀφῆρέθη ἀπὸ τοῦ προσώπου του.

«Τώρα,» εἶπεν ὁ Μαυροθοδωρῆς εἰς τοὺς συντρόφους του, «θὰ σὰς εἶπω ποῖα εἶναι τὰ σχέδιά μας: ἐάν δὲ ὅλοι σεῖς ἦσθε τολμηροὶ καὶ ἀποφασιστικοὶ ὡς ἐγὼ, δυνάμεθα νὰ κερδήσωμεν λαμπρὰν λείαν τὴν νόκτα ταύτην. Χθὲς ἐπέτυχον νὰ μάθω τοῦ ὁ κόμητος τῆς Ροσσεμβούργης φυλάττει τοὺς θησαυροὺς του. Ὁ πύργος του ἀπέχει μόνον μίαν ὥραν ἀπ' ἐδῶ, ἐάν δὲ θέλωμεν, δύναται νὰ πέσῃ εἰς τὰς χεῖράς μας ἀπόψε. Ἐάν ἐπιτύχωμεν νὰ πάρωμεν τοὺς θησαυροὺς, δὲν εἶναι καμμία ἀνάγκη νὰ ὑπάγωμεν πλέον εἰς τὸ σπήλαιόν μας: ὅλοι θὰ ἦμεθα πλούσιοι, καὶ δυνάμεθα νὰ περιηγηθῶμεθα εἰς τὸν κόσμον ὅπως μᾶς ἀρέσει, διότι δὲν θὰ δονηθῆ ποτε κανεὶς νὰ μᾶς ἀνακαλύψῃ. Εἰσθε λοιπὸν πρόθυμοι νὰ ριφκοινδυνεύσητε;»

«Ὅλοι ἀπεκρίθησαν με ἀλαλαγμοὺς χαρᾶς, ὁ δὲ ἀρχηγός ἤρχισε τότε νὰ βάλῃ εἰς τάξιν τὰ σχέδιά του. Καὶ πρῶτον μὲν διώρισε δύο ἀπὸ τοὺς ἑκατόδες των νὰ ἀσέσω τὴν πλησιεστάτην ὁδὸν πρὸς τὸν πύργον, διὰ νὰ ἴδωσαν, ἐάν τὰ πάντα ἦσαν ἀσφαλῆ, ἐνῶ οἱ λοιποὶ θὰ ἐπροχώρουν πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος ὑπὸ τὴν σιέπην τοῦ δάσους, τοῦ ὁποῖου τὸ τελευταῖον ἄβρον ἔκειτο πολὺ πλησίον τῶν τειχῶν τοῦ πύργου. Ἡ ἀτραπὸς δὲ τοῦ πυκνοῦ δάσους ἦτο πολὺ δύσκολος, ὁ δὲ πτωχὸς Ἐρρίκος περιεπάτει βαδίζων πλησίον τοῦ Μαυροθοδωρῆ, προσπαθῶν νὰ φθάσῃ αὐτὸν εἰς τὴν κατεσκευασμένην πορείαν του, ἀν καὶ ἐσχόντατε πολλάκις καὶ ἔπιπτε, διότι ἐνεθυμῆτο τὴν τρομερὰν ἐκείνην τρύπαν, καὶ ἀνετριχίαζεν, ἕως οὐ ἐφάνησαν ἐπὶ τέλος τὰ ὑψηλὰ τοῦ πύργου τεῖχη ὑψόμενα εἰς τὸ φῶς τῶν ἀστέρων.»

Οἱ λησταὶ ἐσταμάτησαν τότε, ὁ δ' ἀρχηγός ἐκάλεσεν εἰς ἑαυτὸν τοὺς προσκόπους διὰ σφρήματος καὶ τοὺς ἠρώτησεν, ἐάν ὅλα εἶχον καλῶς.

«Δὲν ἤκούετο κανεὶς ἤχος, ἀπεκρίθη ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν· ἐπὶ γαύγισμα μόνον ἐνδὸς σκύλου ἤκούσθη, ἐνῶ διεδαίνοντο διὰ τοῦ κήπου, ἀλλὰ τὸν καλὸν ἔκεινον φύλακα τὸν ἠσυχάσαμεν διὰ παντός, ῥίψαντές του φαρμακευμένον κρέας, τὸ ὁποῖον κατεβρόχθισε μὲ πολλὴν ὄρεξιν, ὥστε τοῦ λοιποῦ δὲν ἔχομεν πλέον νὰ φοβηθῶμεν ἀπ' αὐτόν!»

«Πεὶ νὰ δέσῃς τὴν σχαινίην ταύτην κλίμακα εἰς ἕνα ἀπὸ τῶν στύλων τῆς γεφύρας. Πρέπει δὲ νὰ προσέξῃς νὰ μὴ κάμῃς τὸν παραμικρὸν κρότον. Ἐὰν δὲ κάμῃς ὅτι σοῦ λέγω ἀκριβῶς καὶ καλῶς, θὰ ἦναι διὰ τὸ καλὸν σου. Ἐὰν ὅμως κάμῃς κανένα κρότον καὶ ἐξυπνίσῃς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πύργου, θὰ σὲ φέρω ὀπίσω εἰς τὸ σπήλαιον καὶ θὰ σὲ βίβω ἐξέ τὴν μαύ-

Ὁ Μαυροβοσκὸς σηκώνων τὸν μικρὸν Ἐφρίκον.

«Ἐχει καλῶς, — εἶπεν ὁ ἀρχηγός, — τώρα δὲ ἔκαρτος εἰς τὸ ἔργον σου, προσέχετε δὲ νὰ μὴ κάμῃ τις κρότον, διότι τοῦτο εἶναι ὁ μέγας κίνδυνός σας. Σὺ δὲ Ἐφρίκε, — εἶπε στραφεὶς πρὸς τὸ παιδίον, — πρέπει νὰ καταβῇ κάτω εἰς τοῦτον τὸν χάνδακα, ἐκεῖ δὲ θὰ εὔρῃς κύλον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ αὐτὸς ἔβαλα ἐκεῖ χθὲς τὴν ἐσπέρας, διὰ τῆς βογηθείας ἢ αὐτὸ πρέπει νὰ περάσῃς εἰς τὸ ἄλλο μέρος· ἀφοῦ δὲ φθάσῃς εἰς τὴν κορυφὴν, πρέ-

ρην ἐκεῖνην τρόπον, ὅπου θὰ σὲ ἀφήσω εἰς οὐ ἀποβάτης!»
 Μὲ τρέμουσαν φωνὴν ὁ Ἐφρίκος ὑπεσχέθη νὰ βάλῃ τὰ δυνατὰ του, ὅπως ἐκτελέσῃ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχηγοῦ· ἐστάθη δὲ ἡσυχός, ἐνῶ ἔδεικνον τὴν σχαινίην περὶ τὴν μέσην του· ἐνῶ δὲ τοῦτο ἐγίνετο, εἰς τῶν ληστῶν πλησιάσας τὸν ἀρχηγόν, τὸν ἐσυμβούλευσε νὰ μὴ ἀναβῆσθαι εἰς χεῖρας τοιαύτου παιδίου ἔργον τόσον σπου-

δαῖον, ὑποσχεθεὶς νὰ καταβῆ αὐτὸς καὶ νὰ δέσῃ τὸ
 σχοινίον, ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς δὲν ἠθέλησεν, εἰπὼν, «τὸ
 ἔυλον δὲν εἶναι ἀρκετὰ ἰσχυρὸν, ὥστε νὰ βαστάσῃ τὸ
 βᾶρος τοῦ αἵματος σου· ἐκτὸς τούτου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ
 παιδίου βλέπουσι καλλίτερα τῶν ἰδικῶν σου εἰς τὸ σκό-
 τος· ἢ νομίζεις, ὅτι τὸν ἐκράτησα τόσον καιρὸν εἰς
 τὸ σκότος διὰ τίποτε;» (*Ἀκολουθεῖ)

Ἡ Ξανθὴ καὶ ὁ Παπποῦς, τῆς.

Ἡ ΞΑΝΘΗ.

Ἦσαν γοργὴ μὲ μέρα κ' ἐπαίζαν μὲ ἡσυχία
 Τῆς κυρίας Ἐλπινίχης τὰ παιδάκια τὰ καλά.
 Τὸ 'να ἔλεγε νὰ παίζου τὸ κρυφτό, τὴν τυρλομύγα,
 Ἐ' ἄλλο φώναζε νὰ ψάλλου τὸ Θεοῦ τὰ ἀγαθά.

Κ' ἔταν δια γὰ νὰ ψάλλου· εἶχαν τέλος συμφωνήσει.

Κ' ἔβηγε τὸ κάθε ἓνα σὺν-καλὸς τραγουδιστής,
 Ἡ Ξανθὴ τὸν Παπποῦ εἶδε τὸ ραβδί του νὰ ζητή.
 Στὰ βαθεῖα γράμματά του, ἔρθιος ἀπ' τὸ σκαμνί.

Κ' ἔτρεξε σὺν πεταλοῦδα πού πετᾷ μέσ' τὰ κλαδάκια.
 Σὺν τρελλῷ χελιδόνικι μὲ φτερούγισμα γοργό,

Και ἀρπάζει τὸ βιβλίον-του μὲ τὰ δαχτύλια τὰ χερσίν σου
Και σὺν πάππῳ τῆς τῆς δίδας μὲ χαμόγελο γλυκό.

Χαμογέλασε κ' ἐκείνος ἀκουμπῶντας σὸ βιβλίον σου,
Ἐκμάρτυσε τῆς κόρης τὴν καλὴν ἀνατροφήν.

Ναί, παιδιὰ μου κάθε πράξις εἶναι μιὰ εὐεργεσία,
Και στολίζει τὸ νομὸν σου ὁ Θεὸς ὅσας εὐλογεῖ.

Τὸ λοιπὸν καὶ τῆς Ξανθοῦλας ἡ ἀγαθὴ ἱστορία
Τὰ ἀθάνα βήματά σου σὸν καλὸν ἄε ὁδηγῆ.

Νικόλαος I. Ἑγγλέσης

Ὁ Ἰωσήφ δεσμευμένος εἰς τὴν φυλακὴν.

Καὶ μὲ μᾶτη δεσμευμένο, ἡ χαρομένη φουχὴ του
Ἀπὸ τὰ βαθεῖα τῆς μέρης τῆς Ξανθοῦλας εὐλογεῖ.

Πόσα πράγματα δίδασκε τῆς Ξανθῆς ἡ ἱστορία
Τὸ γνωρίζετε καθ' ἓνα ἀπὸ ὅσας μικρὰ παιδιὰ.

Τὴν ὁπλοῦσε μεγάλη, σεβασμὸν, εὐεργεσία,
Στοὺς γονεῖς σου, εἰς τοὺς γέροντας, σὲ ἀθάνατα κορμιά!

ΟΝΕΙΡΑ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ.

Α'. ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΩΝ ΑΡΧΙΣΕΙΤΟΠΟΝΩΝ
ΚΑΙ ΑΡΧΙΟΙΝΟΧΟΩΝ.

Τὸν Ἰωσήφ, περὶ τοῦ ὅποιον ἀνέφερα εἰς τὸ προη-
γούμενον φύλλον, δεῖ ἀνετραυθῆ δύο ὄνειρα καὶ διὰ

τουτο, ως και δίδει ήμαρτο περισσότερον των αδελφών του υπό του πατρός του, έμειτο υπό των αδελφών του, οι αδελφοί του εδόντες κατάλληλον εύκαιριαν επώλησαν εις έμπορους Μαδιανίτας όχι τόσο δια τα χρήματα, εσον δια να κορέσωσι τον φθόνον των θα τον εφόνεον δε, εάν δεν έμειναι εις αδελφός των Ρουβήν. Πόσον τρομερόν κακόν πρέπει λοιπόν να ήναι ο φθόνος, ώστε να καταπινη τα αδελφικά αι σήματα και να κάμνη και αότους τους στενοτάτους συγγενείς ασπόνδους και θανασίμους έχθρούς!

Οι Μαδιανίται, ως φαίνεται, έμπορεύοντο όχι μόνον εις πραγματείας, αλλά και εις ανθρώπους, και δια τουτο έφεραν τον Ίωσήφ εις την Αίγυπτον, όπου ήτο μεγάλη και επικερδής αγορά δια ανθρώποδα, και εκεί εκθέσαντες αυτόν κατώρθωσαν να τον πωλήσουν, δεν μās λέγει ή Γραφή δια πόσον, εις κάποιον άνθρωπον λεγόμενον Πετεφρήν, οστις ήτο αρχισωματοφύλαξ του Φαραώ, βασιλέως της Αίγυπτου, εκείνος δε αγοράσας αυτόν έφερεν εις την οικίαν του και ταχέως δια της τιμιότητος, δραστηριότητος και φρονήσεώς του κατήγησε να γείνη οικονομός του οίκου του κυρίου του.

'Αλλ' ή γυνή του Πετεφρή ήτο κακή και έσοκοφάντησε τον Ίωσήφ εις τον άνδρα της, δια έζήτησε να την βιάση, ο δε Πετεφρής χωρίς να έξετάση, έβρίψε τον Ίωσήφ δεδεμένον εις την φυλακήν. 'Αλλ' ο Θεός ήτο μετ' αυτού και εν τη φυλακή, διότι ήτο αθώς και επροσπάθει να κάμνη το θέλημα του Θεού. "Θθεν τῷ έδωκε χάριν έμπροσθεν του δεσμοφύλακος, και όχι μόνον έλυσε τα δεσμά του, αλλά και τον μετεχειρίζετο ως υποεπιστάτην εις τους φυλακισμένους.

'Ενώ δε άπέραν τον καιρόν του τοιουτοτρόπως, δύο από τους κρατούμένους εις την αυτήν με αυτόν φυλακήν, ο αρχιαρτοποιός και ο αρχινοχοός του Φαραώ, οτινες είχαν ριφθί εκεί δια τινα αίτιαν, ώνειρεύθησαν έκαστος εν όνειρον. 'Ο πρώτος ώνειρεύθη, δια έλαβε σιαφύλια άμπέλου έχούσης τρία κλήματα και έθλιψεν αυτά εις το ποτήριον του βασιλέως και έδωκε το ποτήριον εις την χείρα του βασιλέως. 'Ο δεύτερος, δια επί της κεφαλής αυτού είχε τρία κάνιστρα περιέχοντα από όλα τα είδη των άρτοποιών, και δια τα πετεινά του ούρανού κατήρχοντο και έρωγον αυτά.

Τα όνειρα ταύτα ο Ίωσήφ εξήγησεν εις αυτούς και κατά την εξήγησίν του, ούτω και έγινετο μετά τρεις ημέρας ο Φαραώ κατέστησε τον αρχιαρτοποιόν εις την προτέραν του θέσιν, τον δε αρχινοχοόν έκρέμασε και τα πετεινά του ούρανού κατέβηκόν και έρωγον τας σάρκας του.

'Ο Ίωσήφ παρεκάλεσε τον αρχινοχοόν να τον ενθουμήθῃ, άλλ' εκείνος τον έλησμόνησε και ούτως έμεινεν εις την φυλακήν. Πόσον αληθινή ή παροιμία,

εματάνα του δεν φαίνονται γρήγορα λησμονοῦνται!

Παράδειγμα πρὸς μέμνησιν.

'Ο Δῆμος της Χούλλ εν' Αγγλία εξέλεξεν επί της βασιλείας Καρόλου του Β' τον Ανδρέαν Μόρβελλ, νέον πτωχόν, και τον έστειλεν εις το Λονδίνον, δια να αντιπροσωπεύη αυτόν και υπερασπίζεται τα συμφέροντα των συνδημοτών του πλησίον της Κυβερνήσεως.

'Ημέραν τινά πρὸς τον σκοπόν του να τον δωροδοκήση παλαιός τις συμμαθητής του, Δάστυν καλούμενος, οστις τότε κατείχε την θέσιν του λόρδου ύπουργού των Οικονομικών, τον έπεσεκέθη, και αφού ώμίλησαν πολλά και διάφορα, λαβών ο ύπουργός την χείρα του φίλου του, δια να τον αποχαρετήση δῆθεν, αφήκεν εις αυτήν εν χαρτίον της τραπέζης αξίας 1.000 λερών πριν όμως αναβῃ εις την σμαάν του, ο νέος Μόρβελλ τῷ εἶπε: «παρακαλώ σας, Μιλόρδε, να με χαρίσητε μίαν άκόμη στιγμήν.»

'Ο ύπουργός συγκάτενευσε νομίσας, δια επέτυχε του σκοπού, και άμφοτεροι επανήλθον εις το δωμάτιον, από το όποιον είχαν εξέλθει αφού δε εκάθησαν ο Μόρβελλ καλέσας το παιδίον, τον υπηρέτην του επί παρουσία του ύπουργού τον ήρώτησεν, εἰπών. «Εἶπέ μου, Ίάκωβε, τί είχαν δια γεῦμα χθές;

«Δέν ενθουμείσαι, κύριε, — απεκριθη ο Ίάκωβος, — είχες μίαν πλάτην ενός προβάτου, την όποιαν με διέταξες να πάρω από μίαν γυναίκα εν τη αγορά.»

«Πολύ καλά, Ίάκωβε, — εἶπεν ο κ. Μόρβελλ. Σήμερον δε τί έχομεν να φάγωμεν;»

«Δέν ήξούρεις, κύριε, δια με διέταξες να φυλάξω το κόκκαλον της πλάτης δια να κάμω σούπαν;»

«Πολύ καλά' άρκεῖ τώρα δε πήγαινε εις την εργασίαν σου.»

'Αφού δε ο υπηρέτης αναχώρησεν, ο κ. Μόρβελλ στραφείς πρὸς τον ύπουργόν, εἶπε, «τα ήκουσες Μιλόρδε! Δια το γεῦμα του Ανδρέα Μόρβελλ έγινετο προμήθεια' οθεν λαβε όπως αὐτό το κομμάτι το χαρτί, το όποιον μοι έδωκας. Γνωρίζω ποιαν καλωσύνην εξήτεις να με κάμης δια τουτο' άλλ' εἶμι διατελω εντζούθα δια να ύπηρετῶ τους έκλογείς μου: το ύπουργεῖον δύναται να επιζητή ανθρώπους του συμφέροντος' εἶμι όμως δέν εἶμι εἰς εξ' αυτών.

'Ο ύπουργός έλαβε το χιλιόλιρον γραμματίον του και απήλθε λίαν κατησχυμένος.

'Η όμίχλη του Λονδίνου πρόσρχεται από τον καιρόν, ο όποιος εξέρχεται από τα άπειρα έργα-

στάσια, τὰ ὅποια καίθῃ λιθάνθρακας ὁ καπνὸς δ' οὗτος δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ τὸ μέρος ἐκείνο τοῦ φωταερίου τοῦ ἐμπεριεχομένου εἰς τοὺς γαιάνθρακας, τὸ ὅποιον δὲν ἐξοδεύεται διὰ τῆς καύσεως. Τὸ περισσεῖον τοῦτο ἀέριον, 3,000 κυβικῶν ποδῶν ἐξ ἐκείνου τόνου γαιανθράκων, διανοοῦνται νὰ ἀφαιρέσωσι διὰ τοῦ τρόπου τούτου οἱ μὲν ἄνθρακες θὰ καίουν χωρὶς νὰ καπνίσουν, τὸ φωταερίον θὰ χρησιμεύῃ πρὸς φωτισμὸν, οἱ δὲ εὐτυχεῖς κάτοικοι τοῦ Λονδίνου θὰ ἐλευθερωθῶν ἀπὸ τὴν μαύρην ὀμίχλην, ἣ ὅποια τοὺς περιβάλει καὶ καθιστᾷ τὴν διαμονὴν τοῦ ἀνθρώπου δυσάρεστον.

— Κατετέθησαν μέχρι σήμερον μεταξύ Ἐβρώπων καὶ Ἀμερικῆς εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν τέσσαρες ὑποβρύχιοι τηλεγράφοι ὁ πρῶτος ἀπὸ τὴν Ἰρλανδίαν εἰς τὴν Νέαν Γῆν καὶ ἐκείθεν εἰς τὸ Σίδνεϋ εἶναι 2,150 μιλίων τὸ μήκος. Ὁ δεῦτερος ἀπὸ τὸ Βρῆστ ἐν Γαλλίᾳ μέχρι τοῦ Δουξέδουρου διὰ τοῦ Ἁγίου Πέτρου 3,329 μιλίων μακρὸς. Ὁ τρίτος ἀπὸ τὸ Βρῆστ εἰς Λούισβουργ 2,430 μιλίων τὸ μήκος. Ὁ τέταρτος κοπεῖς ἐγκατελείφθη ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ὥστε ἦδη τρεῖς μόνον ὑπάρχοντες εἰς ἐνέργειαν δύο ἀνήκοντες εἰς Ἀγγλοαμερικανικὴν ἐταιρίαν, καὶ εἰς εἰς Ἀγγλογαλλικὴν. Προτιθενται δὲ νὰ καταθέσωσι καὶ δύο ἄλλους νέους.

— Ὠφέλιμα ἀποτελέσματα τῆς μουσικῆς. Περὶ φημὸς τις ἰατρός τῶν Παρισίων, Ὁσκάρ Τζένι καλούμενος, γράφει εἰς Ἀγγλικὸν τι περιοδικὸν περὶ τῆς μουσικῆς ὡς ἐφεξῆς: «Ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ μηχανισμὸς τῆς, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ μουσικὴ ἐξασκεῖ ἰσχυρὰν φυσικὴν ἐνέργειαν. Ὁ Πυθαγόρας ἐδόξαζεν, ὅτι ἡ μουσικὴ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῆ εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν. Λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὅτι μερικὸς ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς του ἐθεράπευε διὰ τῆς χρήσεως τῆς μουσικῆς. Ἰδίως δὲ χρήσιμος φαίνεται ἡ μουσικὴ εἰς νευρικὰς νόσους καὶ διανοητικὰς ἀσθενείας, ὅποταν ἐνεργῆ ὡς καταπραϊντικόν. Τούτου ἕνεκα εἶναι εἰς μεγάλην χρῆσιν εἰς διάφορα φρενοκομεῖα μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ἡμεῖς δὲ ἐγνωρίσαμεν νέαν φρενοβλαβῆ ὄχι μόνον ἀνακουφισμένην, ἀλλὰ καὶ ἐντελῶς θεραπευθεῖσαν διὰ τῆς μουσικῆς.

— Τὸ ποσὸν, κατὰ τὸ ὅποιον ἠῆξεν ἡ περιουσία τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὰ τελευταῖα 80 ἔτη εἶναι ἱκανὸν νὰ ἀγοράσῃ ὀλόκληρον τὴν Γερμανικὴν Αὐτοκρατορίαν μὲ ὅλας τὰς καλλιεργητένας γαίας τῆς, τὰς πόλεις, τὰς τραπέζας, τὰ ναυπηγεία, τὰ ἐργοστάσια κλπ! Τὸ δὲ χρηματικόν, τὸ ὅποιον προστίθεται κατὰ δεκαετίαν εἰς τὴν περιουσίαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, εἶναι περισσώτερον ὀλοκλήρου τῆς περιουσίας τῆς Ἰταλίας ἢ τῆς Ἰσπανίας. Κατὰ πᾶσαν δὲ ἡμέραν ὁ πλοῦτος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν αὐξάνει κατὰ 2,300,000 ταλλήρων!

Ἡ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΩΝ ΜΕΛΙΣΣΩΝ.

Ἐπάρχουσιν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις 2,000,000 κυφέλαι. Πᾶσα κυφέλη παρέχει, κατὰ μέσον ἔρον, περὶ τὰς εἴκοσι καὶ δύο λίτρας μέτρως. Ἡ μέση δὲ τιμὴ, εἰς τὴν ὅποιαν πωλεῖται τὸ μέλι, εἶναι 1,50 δραχ. ἢ λίτρα. Τοιοῦτοτρόπως, ἀπὸ πληρώσεως τὰ ἴδια αὐτῶν ἔξοδα, εἰς ἃ ὑποβάλλουσι τοὺς κυρίους των, αἱ μέλισσαι ἀφίνουσιν εἰς αὐτοὺς καὶ καθαρὸν κέρδος ὑπὲρ τὰ 55,800,000 δραχμῶν, ὅπερ διανεμημένον ἴσχει μίαν λίτραν καθαρῶν μελίτης εἰς ἕκαστον ἄνδρα, γυναῖκα καὶ παῖδα τῆς ἀπεράντου ὀικρατείας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τῆς ὅποιος ὁ πληθυσμὸς ἀναβαίνει εἰς 50,000,000 ψυχῶν!! Τὸ 1860 οἱ ἀκάματοι οὗτοι ἐργάται κατεσκεύασαν περὶ τὰ 23,333,333 λίτρας κηροῦ. Ἡ καλλιέργεια τῶν μελισσῶν εἶναι ἐν τῶν μᾶλλον προσοδοφόρων ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις.

Ἐπάρχουσιν ἐν Ἐβρώπῃ 300,000 τυφλῶν, ἐξ ὧν 30,000 εἶναι ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὑπολόγίζεται δ' ὅτι τὸ ἐν πέμπτον μόνον ἐκ τοῦ μεγάλου τούτου ἀριθμοῦ εἶναι φυσικῶς τυφλοί. Ἡ τύφλωσις τῶν ἄλλων τεσσάρων πέμπτων ἀποδίδεται εἰς ἀγνοίαν ἢ εἰς ἀμέλειαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ γενετῆς τυφλῶν εἶναι ἐλάχιστος. Ἡ ἀγνοία ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἀσχολήσεις προδιαθέτουσιν αὐτοὺς εἰς ὀφθαλμικὰ νοσήματα, εἶναι εἰς τῶν κυριωτέρων λόγων τῆς τυφλώσεως. Ὅπως ἐπαυξήσῃ τὴν δέουσαν περιποίησιν, συνεστήθη ἐν Λονδίνῃ ἐταιρία πρὸς πρόληψιν τῆς τυφλώσεως καὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἔχουσα σκοπὸν τὴν μελέτην τῶν ἀσθενειῶν αὐτοῦ καὶ τὴν πρόληψιν αὐτῶν, τὴν ὅποιαν ἐλπίζουσι νὰ ἐπιτύχωσι διὰ τῆς εἰς τὸν λαὸν ἀναπτύξεως τῆς ὑγιεινῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ.

— Λέγεται, ὅτι εἰς τὴν Νεβάδαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀνεκαλύφθη νέον τι εἶδος μεταξοσκώληκος, ὅστις τρέφεται μὲ φύλλα βαλανιδιάς, μεταχειρίζονται δ' αὐτὸν μεγάλως οἱ Κινέζοι. Γεννᾷ πολλάκις τοῦ ἔτους ἡ κλωστή του εἶναι λεπτή, ἀντὶ δὲ νὰ τρυπᾷ τὸ κοκοῦλί καὶ νὰ ἐξέρχεται, ὅπως κάμνει ὁ κοινὸς μεταξοσκώληξ, ἡ χρυσαλὶς τοῦ σκώληκος τούτου παραμερίζει τὰς κλωστὰς καὶ οὕτως δὲν καταστρέφεται ἡ συνέχεια τῆς κλωστῆς!

Ὁ νέος οὗτος μεταξοσκώληξ, εἶναι σκληρότερος τοῦ συνήθους καὶ δύναται νὰ καλλιεργηθῆ εἰς τὸ ὑπαίθριον.

— ΛΕΓΕΤΑΙ, ὅτι ἡ δύναμις τῶν κομμάτων εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε εἰς τρεκομῶν δύναται νὰ κυλιώσιν ἐν κλωτᾷ τεμάχια βράχων ζυγίζοντα 1850 τόνους, ἤτοι 1,480,000 ἑκατάς!

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

— Ο Άριστιππος, δτε έκαυχάτο τις διά την πολυμυθειάν του είπε, «Δίν είναι σπουδαίοι όσοι αναγιγνώσκουσι πολλά, άλλ' όσοι αναγιγνώσκουσιν ύφάλμα.»

— Ο Διογένης ίδών ποτε μερικάιον να κοκκινίξη, είπε, «Έχε θάρρος, δότι τοιούτον είναι της άρετης τό χρώμα.»

— Ο αυτός προς τόν αλευρόμενον με μυρωδιάς είπε, «Πρόσεξε μήπως ή εσώδια της κεφαλής σου προξενήση δυσωδίαν εις την ζωήν σου.»

— Ο Πυθαγόρας έρωτηθείς πώς πρέπει να φερώμεθα προς άχριστον πατρίδα, είπεν, «Ός προς μητέρα.»

— Ο Τυρόβιος έρωτηθείς κατά τι διαφέρει ή στρατηγική της βητορικης, άπεκρίθη, «Καθ' όστι ό πόλεμος της ειρήνης.»

Αίνιγμα.

Βασιλείου κ' έχω κράτος τάς έκτάσεις του αιθέρος.

*Αν την κεφαλήν μου κόψης,

Τίσσaras θα ήης όφεις,

Τό φθινόπωρον, τό ξαρ, τόν χειμώνα και τό θέρος. Μέντωρ.

Άπλή άκροστιχίς

Συνίσταται εκ τριών γραμμάτων, αποτελούντων τάν αριθ. 812, τούτων τό πρώτον είναι άρχικόν του όνόματος διασήμου τινός ένουπιαστού, τό δεύτερον χαρακτηριστικόν της θεότητος του Χριστού και τό τρίτον άρχικόν του όνόματος του δεινοπαθιστάτου των ανθρώπων. Ποία τά όνόματα ταύτα; Δ.

Διπλή άκροστιχίς.

Συνίσταται από 25 λέξεις, των όποιων ή πρώτη είναι τό όνομα του μακροβιωτάτου ανθρώπου, τό δεύτερον ενός των πατριάρχων, τό τρίτον πονηράς γυναικός καταπροδοσάτης τόν σύζυγον της, τό τέταρτον ενός των προφητών, τό πέμπτον ενός των άποσταλέντων προς κατασκήπτουσιν της γης Χαναάν και τό έκτον επισήμου ανθρώπου, προς τόν όστον όμοιάζει πολύ ό Κύριος ήμών Ήησους Χριστός.

Τά άρχικά γράμματα των λέξεων τούτων αποτελούσι τό όνομα χώρας τινός, εις την όποιαν κατέφυγε διάσημός τις νομοθέτης, τά δε τελευταία τό όνομα έθνος, τό όποιον πρώτον έπολέμησε τούς Ήσραηλίτας πορευομένους διά της έρήμου εις την γην Χαναάν. Ποία τά όνόματα όλων τούτων; Α.

Λύσις της έν τω φύλλω του Φεβρουαρίου διπλής άκροστιχίδος.

A ν α ν ί α Σ
Γ ο θ ο λ ί Α
Α θ Σ ε ν ή Ρ
Ρ ε δ ε χ Α

Την έλυσαν οι Άθηνών Άναστ. Μπόγγης, Άγ. Καζάκου, Δ. Χ. Εθαγγελίδης, Δημήτ. Βλαχάκης, Μεσολογγίου Γ. Ν. Άναγνωστόπουλος, Ίωαννίνων, Γ. Φ. Ζιτσαίας, Κερασούτος, Λ. Γ. Βαλαδάκης, Λευκάδος, Ίωάν. Δ. Γουριώτης.

Λύσις του έν τω ίδίω φύλλω Αίνιγματος.

ο δ ε — δ ε

Τό έλυσαν οι Άθηνών, Δημ. Βλαχάκης, Π. Ι. Μαζαράκης, Ι. Π. Μακρηλώστας, Δ. Χ. Εθαγγελίδης, Μ. Μπελόκακ, Άλ. Κουτσαλέτης, Άλ. Α. Δουρούτης, Άγασθ. Σακελλαριάδης, Εύθυμία Πετρούλη, Τηλέμ. Κορδάκος, Ι. Άπελλάς, Κ. Δ. Ζέγγελης, Ν. Κ. Τσίνας, Ν. Εύρωπαϊός, Γ. Παπαζαφειρόπουλος, Σπ. Ν. Ζούζουλας, Άν. Μπόγγης, Άγ. Καζάκου, Άθ. Γ. Μπασιάς, Άναστασία Θεοφιλάτου, Ίουλία Γκιταράκου, Ν. Θ. Άνδρεάδης, Πετραϊώς, Π. Κ. Άποστολίδης, Σύρου, Ελένη Μαυρολέοντος, Ε. Μακρυγιάννης, Μεσολογγίου, Γ. Ν. Άναγνωστόπουλος, Λεωνιδίου, Λ. Μαυρομήγυλος, Κεφαλληνίας, Ι. Π. Λοβέρδος, Λαμίας, Κωνστ. Πρασάς, Ναυπλίου, Θησεύς Δημαράς, Α. Σ. Σωτηριάδης, Ίωαννίνων, Χ. Βουλδήςμος, Γ. Φ. Ζιτσαίος, Μιλκ. Ήγουμενίδης, Μαχημούδ Άβδουλά, Κωνσταντινουπόλεως, Ν. Ε. Νικολαΐδης, Κερασούτος, Λ. Γ. Βαλαδάκης, Τραπεζούτος Γ. Άρθωνίδης.

— Τάς έρογραφικάς έρωτήσεις του παρελθόντος έτους ούδέεις έλυσεν.

ΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1. Πότε δέν υπήρχε σιδηροοργός εις τόν Ήσραήλ;
- 2. Πού έπήγγανεν ό λαός να άκούσθ τούς πελέκεις των;
- 3. Διατί έμειναν οι Ήσραηλίται 40 ήτη εις την έρημον;

Είδοποιήσεις.

ΕΠΕΙΔΗ αί λύσεις των αίνιγμάτων, γρίφων και άκροστιχίδων μετά των όνομάτων των λυτών καταλαμβάνουν χώρον μεγαλύτερον παρ' όσος πρέπει να παρέχεται εις τό τοιαύτα υπό έφημερίδος μικράς μετ' εικόνων, ή διεύθυνσις άπεφάσισε να προσθήκη από του έρχομένου μηνός μίαν έτέραν σελίδα ειδικώς προς τόν σκοπόν τούτον χωρίς ν' αύξηση την συνδρομήν της Έφημερίδος.

— Οι μή κ α θ α ρ ώ ς γράφοντες τά όνόματά των δέν πρέπει να παραπονώνται, δτι δημοσιεύονται α τ ρ ε λ θ ε ς.

— Οι άποστέλλοντες αίνιγματα, άκροστιχίδας και γρίφους ή και άρθρίδια πρέπει να ήξεύρουν, δτι τά μέν πρώτα δέν πρέπει να υπερβαίνουν τάς 10 άράδας, τά δε άρθρίδια τάς 15. Όσα τούτων δέν δημοσιεύονται, είναι φανερόν, ότι δέν έκρηθησαν & ξ ι α, ή είναι μα κ ρ ο σ κ ε λ η.

— Είδοποιούνται προσέτι οι μικροί συνδρομηταί της Έφ. των Παίδων, δτι από της 1ης Άπριλίου θα έρισθ έκ νέου μία σελίς του Άστέρος της Άνατολής προς καταχώρισιν άρθρίδιων, αίνιγμάτων κλπ. μη υπερβαινόντων όμως τάς 15 άράδας, μετά των όνομάτων των άποστέλλόντων αυτά.

Κάμνομεν δε προσεχτικοδς τούδς μικρούς μας φίλους να μη στέλλωσιν ως ίδιον δτι έλαβον έξ άλλης έφημερίδος, ή περιοδικού, δότι έκτός του ήτι είναι άπάτη τό τοιούτον, έχομεν σκοπόν να εκθέτωμεν εις την δημοσιότητα και πάντα προσφεύγοντα εις τοιαύτα π ο τ α π ά μ έ σ α. Έγχομεν δι' έλπίδος, ότι κανείς των συνδρομητών της μικράς Έφ. των Παίδων δέν θα ύποπέσθ ποτέ εις τό άμάρτημα τούτο.